

صاحب امتیاز و مدیرمسئول: پویا وکیلی

اعضای شورای سیاستگذاری: دکتر مصطفی مسجدی و حسن وکیلی

دفتر مرکزی: یوسف آباد، خیابان اسدابادی، بین خیابان ۱۹ و ۲۱ پلاک ۲۰۷، واحد ۵ تلفن: ۰۲۱۸۸۹۸۲۱۳۷ - ۰۲۱۸۸۳۹۶۱۴۹

پست الکترونیک: etehademelat.ir / ایمیل: etehademelat.ir@gmail.com

سازمان آگهی‌ها: ۰۲۱۸۶۰۵۳۲۹۰ - ۰۲۱۸۶۰۵۴۱۱۸ - ۰۲۱۸۶۰۵۴۱۱۸ / سازمان شهرستان: ۰۲۱۸۶۰۵۴۱۱۸ / چاپ: شاخه‌سبز

تلاش پول دارها برای راهیایی به دانشگاه‌های رایگان

رقابت نابرابر میان مدارس پولی و غیرپولی

خانواده‌های توانمند بتوانند از پس هزینه‌های آن بر بیایند، عملاً عدالت آموزشی زیر سؤال می‌رود. به گفته جامعه‌شناس، رویکرد نادرست سیاست‌گذاری باعث شده مفهوم آموزش عمومی رایگان، فراگیر و در دسترس کاملاً بی‌معنا شود. این وضعیت همچنین تبعات جبران‌ناپذیری خواهد داشت؛ چراکه کشور علاوه بر کاهش جمعیت فعال، با چالش‌های انقلاب فناوری روبروست. در چنین شرایطی نیاز به نیروی ماهر و دانش‌آموخته کاملاً حس می‌شود. اما وقتی نظام آموزشی ناتوان باشد از تربیت فراگیر این نیروها، عملاً سرمایه انسانی کشور به خطر می‌افتد.

این عوامل نشان‌دهنده بحران جدی در نظام آموزشی کشور هستند؛ بحرانی که نه‌تنها نتایج کنکور بلکه چشم‌انداز آینده توسعه‌ای ایران را نیز تحت‌تأثیر قرار داده است. راه‌حل؟ ایجاد تحول بنیادین در سیاست‌های آموزشی کشور به‌منظور ارائه آموزش رایگان و باکیفیتی که همه اقشار جامعه بتوانند به آن دسترسی داشته باشند. رقابت نابرابر میان مدارس پولی و غیرپولی یکی از چالش‌های اساسی سیستم آموزشی در کشور است که به‌شدت بر کیفیت آموزش عمومی تأثیر گذاشته است. این موضوع نشان می‌دهد که مدارس دولتی توان رقابت با مدارس پولی را از دست داده‌اند و به نوعی شکست خورده‌اند. این

اتحادملت - گروه جامعه؛ در سال‌های اخیر، بحث نتایج کنکور و وضعیت آموزش عمومی در ایران به ماجرای همیشگی و پرحاشیه تبدیل شده است. برای بسیاری دور از انتظار نبود که مدارس دولتی عادی بار دیگر جایی در میان رتبه‌های برتر کنکور نداشته باشند. این مسئله یکی از پیامدهای کاهش کیفیت آموزش در این مدارس به شمار می‌رود. اما در سوی دیگر، دانش‌آموزانی که در مدارس استعدادهای درخشان یا غیرانتفاعی تحصیل کرده‌اند، در رقابت کنکور به موفقیت بیشتری دست یافته‌اند. این گروه نه‌تنها رتبه‌های برتر را کسب می‌کنند، بلکه عملاً راه ورود به دانشگاه‌های رایگان و مطرح کشور نیز برایشان هموارتر است. همین رویداد باعث شده برخی کارشناسان و جامعه‌شناسان به تحلیل وضعیت نامتعادل آموزشی در کشور بپردازند.

یکی از نکات برجسته این جریان را می‌توان در سخن جامعه‌شناسی یافت که معتقد است نظام کنکور، گرچه ظاهراً سوالات یکسانی را ارائه می‌دهد، اما عدالت آموزشی را به هیچ وجه تضمین نمی‌کند. او تأکید دارد که خانواده‌هایی با توان مالی بالاتر، قادر به فراهم کردن آموزش بهتر برای فرزندان خود هستند؛ در مقابل، دانش‌آموزانی که پیش‌تر تحت فشار توسعه نامتوازن قرار گرفته‌اند، به دلیل محدودیت‌های مالی و ساختاری نمی‌توانند از آموزش باکیفیت برخوردار شوند.

این موضوع زمانی اهمیت بیشتری پیدا می‌کند که بدانیم آموزش عمومی نه‌تنها دروازه‌ای برای ورود به جامعهی بزرگ‌تر، بلکه زمینه‌ساز تربیت نیروی فعال و توسعه‌ی کشور محسوب می‌شود. پژوهش‌ها نشان داده‌اند که رتبه‌های برتر کنکور عمدتاً از طبقه‌ی توانمند مالی هستند و همین امر نماد نابرابری آموزشی در کشور شده است. جامعه‌شناس موردنظر معتقد است که مدارس غیرپولی با دولتی نتوانسته‌اند رقابت قابل‌توجهی با مدارس پولی ایجاد کنند و در واقع میدان رقابت آموزشی را باخته‌اند.

با توجه به نتایج کنکور و فقدان عدالت آموزشی، سؤال اصلی این است که آیا آموزش عمومی وظیفه‌ای برای آماده‌سازی دانش‌آموزان جهت ورود به دانشگاه دارد؟ به اعتقاد این کارشناس، سیاست‌گذاران آموزشی نمی‌توانند از مسئولیت‌پذیری شانه خالی کنند. وقتی کنکور تنها مسیر ورود به دانشگاه‌های معتبر باشد و آموزش عمومی به سمتی سوق داده شود که تنها

کوناکون

دوشنبه ۱۷ شهریور ۱۴۰۴

شماره ۲۰۳۶

۱۵ ربیع‌الاول ۱۴۴۷

۸ سپتامبر ۲۰۲۵

زندگی بهتر

«نه» گفتن را به کودکان بیاموزیم

آموزش احترام به بدن، مرزهای شخصی و توانایی «نه گفتن» به کودکان، یک ضرورت تربیتی و روان‌شناختی است. این آموزش‌ها باید از سنین پایین آغاز شوند، با زبان ساده و رفتارهای روزمره تقویت شوند و در محیطی امن و بدون قضاوت ارائه گردند. کودکانی که این مفاهیم را می‌آموزند، نه‌تنها از خود بهتر محافظت می‌کنند، بلکه در آینده روابطی سالم‌تر، آگاهانه‌تر و محترمانه‌تر خواهند داشت.

کودکان از همان سال‌های نخست زندگی، نیازمند یادگیری مفاهیمی هستند که به آن‌ها کمک کند از خود محافظت کنند، احساساتشان را بشناسند و در برابر رفتارهای ناخواسته واکنش مناسب نشان دهند. یکی از مهم‌ترین این مفاهیم، «احترام به بدن» و «مرزهای شخصی» است. آموزش این اصول نه‌تنها از آسیب‌های احتمالی جسمی و روانی جلوگیری می‌کند، بلکه پایه‌ای برای شکل‌گیری روابط سالم، اعتماد به نفس و سلامت روان در بزرگسالی است.

ابعاد روان‌شناختی احترام به بدن

از منظر روان‌شناسی رشد، کودکان در حدود دو تا سه سالگی شروع به درک مالکیت بدن خود می‌کنند. در این مرحله، آموزش اینکه «بدن تو متعلق به خودت است» می‌تواند تأثیر عمیقی بر شکل‌گیری حس هویت و استقلال داشته باشد.

به گفته روان‌شناسان کودک، «کودکان متخصص بدن خودشان هستند. باید به آن‌ها بیاموزیم که چه چیزی برایشان خوشایند است و چه چیزی نیست». وقتی کودک یاد می‌گیرد که می‌تواند به لمس‌های ناخواسته «نه» بگوید، در واقع در حال تقویت صدای درونی خود و یادگیری ابراز احساسات است. این توانایی، پایه‌ای برای پیشگیری از اضطراب، اختلالات رفتاری و حتی سوءاستفاده‌های احتمالی در آینده است.

لمس‌های ناخواسته و فشارهای اجتماعی

در بسیاری از فرهنگ‌ها، کودکان به‌طور ناخودآگاه تحت فشار قرار می‌گیرند تا در موقعیت‌های اجتماعی رفتارهایی مانند بغل کردن، بوسیدن یا نشستن در آغوش بزرگ‌ترها را بپذیرند؛ حتی اگر احساس ناراحتی کنند. این رفتارها، اگر بدون رضایت کودک انجام شوند، می‌توانند پیام اشتباهی منتقل کنند: اینکه رضایت شخصی اهمیتی ندارد یا مخالفت با بزرگ‌ترها بی‌ادبی است. مطالعات نشان می‌دهد که آموزش مفهوم «نه گفتن» به کودکان، نه‌تنها از نظر روانی مفید است، بلکه نقش مهمی در پیشگیری از سوءاستفاده جنسی دارد.

آموزش عملی «نه گفتن» و مرزگذاری

برای آموزش مؤثر این مفاهیم، باید از سنین پایین شروع کرد و از زبان ساده و قابل فهم استفاده نمود. برخی راهکارهای عملی عبارت‌اند از:
- استفاده از جملات ساده مانند «من نمی‌خوام بغل بشم» یا «لطفاً دست زن»

- تشویق کودک به بیان احساساتش هنگام ناراحتی یا عدم رضایت
- آموزش تفاوت بین لمس‌های ایمن (مثلاً معاینه پزشک با حضور والد) و لمس‌های ناینم

- استفاده از کتاب‌ها و داستان‌هایی با محوریت حریم شخصی و رضایت همچنین، والدین باید خود الگوی رفتاری مناسبی باشند: کسب اجازه قبل از لمس، احترام به حریم کودک و توضیح دلایل تماس‌های ضروری مانند بستن کمربند ایمنی یا کمک در حمام.

اعتماد به نفس، امنیت و روابط سالم

کودکی که می‌داند بدنش متعلق به خودش است و می‌تواند «نه» بگوید، در بزرگسالی روابط سالم‌تری برقرار می‌کند، کمتر در معرض سوءاستفاده قرار می‌گیرد و اعتماد به نفس بالاتری دارد. این کودک همچنین بهتر می‌تواند مرزهای دیگران را تشخیص دهد و به آن‌ها احترام بگذارد؛ که پایه‌ای برای همدلی و تعامل اجتماعی سالم است.

اینفوگراف

هنرمند: احسان گنجی

داستان مصور

بدون شرح

